

at denne Virksomhed hører fuldstændig op. Der er nemlig det særlige ved det, at de Honorarer, saaledes kaldes det jo, som ere tillagte Konsulenterne for denne Virksomhed, ere i Virkeligheden ikke alene Honorarer, men skulle ogsaa tjene til Dækning af de Udgifter, som ere forbundne med deres Konsulentvirksomhed, saamt ogsaa for Udgifterne ved de videnskabelige Forsøg, de maa anfille; dette sidste gælder særlig Lektor Boas. Det er klart, at hvis man stryger denne Bevilling her, maa de 3 Lærere ved Højskolen, hvis de skulle fortsætte denne Virksomhed, afholde Udgifterne af deres Lærerbønninger, og det er der ikke Spor af Grund til. Hvad jeg imidlertid lægger nok saa megen Vægt paa, er, at hvis Bevillingen fortales her, er det en Udtalelse fra Tingets Side om, at den Virksomhed, som disse 3 Mænd hidtil have udført, er nu unyttig og overflødig, og det er da sikkert, at denne Virksomhed saa vil blive lagt paa Sylden af disse 3 Mænd; de ville ikke fortsætte den. — Med Hensyn til Skytteforeningerne skal jeg kun bemærke, at det beror paa en Misforstaaelse af den ærede Ordfører, naar han gaar ud fra, at Bevillingen i Ar ikke er fuldt brugt op; det er den blevet hvert Ar. Denne Opfattelse hidrører imidlertid sikkert fra, at han kun har holdt sig til Overbestyrelsens Beretning, men denne Beretning angaar jo kun de Foreninger, som høre ind under Overbestyrelsen. Det Beløb, som er nævnt i Beretningen, er kun det, som er uddelt gennem Overbestyrelsen, medens der ved Siden af til de saakaldte udtraadte Foreninger er uddelt Tilskud direkte fra Ministeriet, og paa den Maade er Bevillingen bleven opbrugt. I det hele taget er der vist ikke Grund til at sammenstille denne Overbestyrelse med Fællesforeningernes Bestyrelse. Den har i og for sig ikke nogen selvstændig Virksomhed, men virker kun som Forretningsfører for de lokale Foreninger, og naar Rigsdagen har givet Tilskud til Overbestyrelsen, er det i Virkeligheden et Tilskud til de lokale Foreninger. Tilskuddet er for de udtraadte Foreningers Vedkommende gennem Indenrigsministeren hidtil blevet fordelt, jeg havde nær sagt, matematisk, efter en matematisk Maalestof, i hvert Tilfælde saaledes, at det er slet og ret efter en Beregning, og jeg tror ogsaa, at Overbestyrelsen fordeler sine Tilskud efter lignende Regler. — Spørgsmaalet om Uddeling af Legater til Folk med Alderdomsunderstøttelse er vanskeligt at debattere fuldt ud. Jeg tror fremdeles ikke, at Ministeriet har nogen videre Magt der. Ganste vist kunne vi jo føre Tilsyn med Fundatsens Opfyldelse, og navn-

lig kunne vi skride ind, naar Fundatsen ikke bliver opfyldt; men det er der vistnok ikke Spørgsmaal om her. Kommer der imidlertid virkelig til at forelægge en Erklæring fra den Autoritet, som uddeler Legaterne, om, at den ikke vil give Legaterne til Folk med Alderdomsunderstøttelse, saa kan denne Sag bringes ind for Ministeriet, og saa kan dette erklære, at Opfattelsen er urigtig, og dertil skulle vi være villige til enhver Tid. Vi komme dog ikke meget videre derved, thi hvis saa Legatbestyrelsen i Fremtiden i sit Skøn over, hvem der skal have Legaterne, alligevel vil tage det Hensyn i det enkelte Tilfælde, at den betragter den, der har Alderdomsunderstøttelse, som bedre stillet end en af de andre, saa kunne vi ikke angribe dette Skøn, og Ministeriets Tilsyn er i saa Henseende magtesløst. — Hvad Koncessionerne i Grønland angaar, maa vi fastholde, hvad jeg har sagt tidligere, at det er Regeringens Sag at give disse Koncessioner, selvsølgelig under Kritik af Bevillingsmagten. Jeg skal tilføje, hvad jeg tror, jeg ogsaa udtalte den Gang, at jeg vilde finde det rimeligt, at Regeringen konfererede med Rigsdagen, naar der var Lejlighed dertil, inden Koncessionen gaves, og det er vistnok ogsaa den samme Tanke, som den ærede Ordfører havde, men ikke paa den Maade, at Koncessionen kom til at forelægge til Beslutning af Rigsdagen. Det ærede Medlem for Randers Amts 5te Valgkreds (Wistoft) spurgte i Gaar, om Tilskuddet til Præmier for Husmandsbrug og til Husmandsrejser ikke kunde blive uddelt noget tidligere. Det glæder mig i saa Henseende at kunne sige, at Ministeriet allerede har udstedt et Cirkulære, hvorved vi have indfaldt Andragender til at indgives inden den 1ste Marts. Saafremt nu de vedkommende Foreninger vilde gøre sig den Ulejlighed at sende os deres Andragender ind i rette Tid, skulle Tilskuddene blive fordelt saa tidligt, at Foreningerne kunne have dem i Begyndelsen af Finansaaret. — Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Blühme) er ikke nogen Ven af Konsulenterne. Jeg tror egentlig, at hans Opfattelse nærmest er den, at man helst ingen Konsulenter maatte have, i hvert Fald ikke nogen Konsulent i Frugtavl. Forholdet er imidlertid saaledes, at hvis man ikke ser med nogen Velvilje paa Konsulenterne, bliver naturligvis hele Konsulentinstitutionen uden Nytte. Det er ikke Konsulenternes Sag at trænge sig frem, men det er Foreningernes Sag at kalde paa dem og bruge dem, ellers kommer der intet ud deraf. Skulde virkelig en Konsulent trænge